ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ നാടോടി വഴക്കങ്ങൾ: രൂപവിശകലനം

കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ സമുദായക്കാർക്കിടയിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്ന നടനകലയാണ് ചവിട്ടുനാടകം. ഏതുതരം നടനകലയ്ക്കും പ്രസക്തമാകുന്ന ഘടകങ്ങൾ രൂപവും സാഹിത്യവുമാണ്. ആശയതലത്തിൽ വ്യത്യസ്തത പുലർത്താമെങ്കിലും രൂപം സാമൂഹികമായി അത്രകണ്ട് ദൃഢമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനാൽ ദേശി വഴക്കങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാകാൻ അവയ്ക്കു കഴിയില്ല. ചവിട്ടുനാടകരൂപ വിശകലനത്തിൽ തെളിയുന്ന നാടോടി കലാംശങ്ങളുടെ സാധൂകരണവും അതു തന്നെയാണ്.

തീരദേശത്തെ അധഃസ്ഥിത ന്യൂനപക്ഷജനതയുടെ പ്രതിരോധത്തിന്റെ കലാരൂപമായ ചവിട്ടുനാടകം നാനൂറിലധികം വർഷം പഴക്കം അവകാശപ്പെടാവുന്നതും പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ നാട്യസങ്കല്പനങ്ങളുടെ കലാമൂശയിൽ ഉത്ഭവം കൊണ്ടതുമായ ഒന്നാണ്. നടന്മാർതന്നെ പാടി അഭിനയിക്കുന്ന, ആയോധനവൃത്തിയുമായി ഗാഢബന്ധം നിലനിർത്തുന്ന, വീരരസപ്രധാനമായ ഈ സംഗീത നാടകകല ചില അംശങ്ങളിൽ കഥകളിയോടും വിപുലമായ തരത്തിൽ കർണ്ണാടകത്തിലെ യക്ഷഗാനത്തോടും സാമ്യം പുലർത്തുന്നതായി നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഒപ്പം തന്നെ സംസ്കൃത നാടകസങ്കേതങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചവിട്ടുനാടകം യൂറോപ്പിലെ ഓപ്പറയെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് സെബീനാ റാഫി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു (2010, 13). കേരളത്തിലെ ആയോധന പാരമ്പര്യവും നൃത്ത നൃത്യസംസ്കൃതിയും, യവന

നാടകവേദിയുടെ ദൃശ്യാത്മക ബോധവും (realistic sense) സമന്വയിച്ചുണ്ടായ ചൈതന്യപൂർണ്ണമായ നൂതന വ്യക്തിത്വം എന്നാണ് സെബിനാ റാഫി ചവിട്ടുനാടകത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (2010,14).

ചരിത്രവും പാഠങ്ങളും

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാരിൽ നിന്നാണ് ചവിട്ടു നാടകത്തിന്റെ പ്രഥമാങ്കുരങ്ങൾ മണപ്പുറത്ത് മുളപൊട്ടുന്നത്. അവരിൽ പലരും യവനനാടകവേദിയുടെ കലാസാംസ്കാരിക സത്തയുൾക്കൊണ്ടവരായിരുന്നു. ഇത്തരം മിഷണറിമാർ കേരളത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിലെ രണവീരന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായുള്ള കൊള്ളകൊടുക്കലിൽനിന്നും രൂപപ്പെട്ടുവന്ന ഒന്നാണ് ചവിട്ടുനാടകം. ക്രി. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യംവരെയും കേരള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലവന്മാരായി 'വില്ലാൾവെട്ടം.' എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്വരൂപം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു സമീപം ചേന്ദമംഗലം 'കോട്ടെക്കോലോത്ത്' കുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിപ്രഗത്ഭ യുദ്ധവീരന്മാരായ ഇവരുടെ കീഴിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാസ്കോഡിഗാമ കൊച്ചിയിലെത്തിയപ്പോൾ പോയിക്കാണുകയും അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം സൈന്യത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. പോർച്ചുഗീസുകാർക്കുശേഷം വന്ന ഡച്ചുകാരും തങ്ങളുടെ സൈന്യത്തിൽ ഇവരെചേർക്കുകയും കപ്പിത്താൻ, കമാൻഡെന്റ് പദവികളിൽ ഇവരെ അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരത്തിൽ സൈനിക പാരമ്പര്യമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലാണ് ചവിട്ടുനാടകങ്ങൾ ആദ്യകാലത്ത് പ്രചരിച്ചിരുന്നത്. വടക്ക് ചാവക്കാട്ടു മുതൽ തെക്കു കൊല്ലം വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഈ കല വളർന്നു വന്നതെന്നു പറയാം. ഇതിൽ പള്ളിപ്പുറം, ഗോതുരുത്ത്, തുരുത്തിപ്പുറം, തിരുത്തൂർ, മതിലകം, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭാഗങ്ങളും, കൊച്ചി പട്ടണവും സമീപസ്ഥലങ്ങളായ വടുതല, പാലാരിവട്ടം, ചിറ്റൂർ, കോതാട്, പള്ളുരുത്തി, എറണാകുളം, മാനാശ്ശേരി, കുമ്പളങ്ങി, വൈപ്പിൻകര, വെണ്ടുരുത്തി, പോഞ്ഞിക്കര, വല്ലാർപ്പാടം, ഓച്ചൻ തുരുത്ത്, ഞാറയ്ക്കൽ, എടവനക്കാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളും കൊച്ചിക്കു തെക്ക് ചേർത്തല, അർത്തുങ്കൽ, ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ചവിട്ടുനാടകം പണ്ടേ വിപുലമായ തരത്തിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്നിരുന്നു. ഇതിൽ ആലപ്പുഴ, കൊടുങ്ങല്ലൂരിനടുത്തുള്ള ഗോതുരുത്ത് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ചവിട്ടുനാടക കലയിൽ പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങളും നവീകരണ ശ്രമങ്ങളുമൊക്കെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യരായ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാരുടെ സ്വാധീനഫലമായാണ് ചവിട്ടുനാടകം ഉരുവം കൊണ്ടതെങ്കിലും അതിന്റെ ഉത്ഭവവികാസ ഘട്ടങ്ങളിൽ കേരളത്തിലെ മറ്റേതൊരു കലയേയും പോലെതന്നെ അനേകം നാടൻ കലകളുടെയും ശാസ്ത്രീയ കലകളുടെയും ശക്തമായ സ്വാധീനം കണ്ടെത്താനാകും. ഒപ്പം കളരി പാരമ്പര്യവും എടുത്തുപറ യേണ്ടതായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരിക്കുന്നതായികാണാം. തെയ്യം, പടയണി, മുടിയേറ്റ്, പൂരക്കളി, വേലകളി, ഐവർകളി, ചവിട്ടുകളി, വട്ട ക്കളി, കോൽക്കളി, മാപ്പിളക്കോൽക്കളി, അർബനമുട്ട്, മാർഗ്ഗംകളി, കണ്യാർകളി, വേലകളി എന്നിങ്ങനെ കേരളത്തിലെ നാടോടിയും ക്ലാ സ്സിക്കലുമായ കലാരൂപങ്ങളിൽ കളരിസംസ്കാരം ശക്തമായ സാന്നിദ്ധ്യ മായി നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

നാടോടികലകളും ചവിട്ടുനാടകവും

കേരളത്തിലെ തികച്ചും നാടൻ സമൂഹമായ തീരദേശത്തെ ക്രിസ്തീയ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളാണ് ചവിട്ടുനാടകം അവതരിപ്പിച്ചുവരുന്നത്. തലമുറകളിലൂടെ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വാമൊഴിപാരമ്പര്യമണ് ലിഖിത പാഠത്തേക്കാളുപരിയായി അണ്ണാവിമാർ (ആശാന്മാർ) പൊതുവെ ചവിട്ടുനാടകത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാറ്. ബഹുകർത്തൃ രചനകളെപ്പോലെത്തന്നെ ഏകകർത്തൃക രചനകളും അവ ഒരു നാടൻ സമൂഹം (folk groups) പ്രയോഗിച്ച് സമൂഹത്തിൽ പ്രചാരം നേടിയി ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാടൻ കലയായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണെന്ന് പണ്ഡി തന്മാർ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ജനകീയ കലയായ ചവിട്ടുനാടകം പറയ ത്തക്ക സാങ്കേതിക പരിജ്ഞാനമില്ലാതെ തന്നെ സാധാരണക്കാരന് ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റുന്നതാണ്. സന്ധ്യയോടുകൂടി ചവിട്ടുനാടകമുണ്ടെന്ന റിയിക്കുന്ന ‘ഒന്നാംകേളി പെരുക്കുന്ന’തോടെയാണ് ചവിട്ടുനാടകത്തി ന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നത്. രാത്രി എട്ടൊൻപതുമണി യോടുകൂടി രണ്ടാംകേളിയും മൂന്നാം കേളിയും കഴിയുന്ന ഈ ചടങ്ങിന് മുടിയേറ്റിലെ ‘കെട്ടിയിറക്കലി’നോടുള്ള സാമ്യം എടുത്തുപറയേണ്ട താണ്. മുടിയേറ്റ് നടക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന് ഗ്രാമവാസികളെ അറി യിക്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. മുടിയേറ്റിലെ കൂളിയുടെ പുറപ്പാട് ഹാസ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഹാസ്യകഥാപാത്രമാണ് ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ കട്ടിയക്കാരൻ. ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ രംഗങ്ങൾക്കും കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഗീതനൃത്താഭിനയങ്ങൾക്കും സരസമായ പ്രത്യാ ഖ്യാനങ്ങൾകൊണ്ട് സദസ്സിനെ വിനോദിപ്പിക്കുകയാണ് അയാളുടെ തൊഴിൽ. മുടിയേറ്റിൽ കാളിയും ദാരികനും തമ്മിലുള്ള വെല്ലുവിളിക്കും

യുദ്ധത്തിനും മുമ്പാണ് ക്കളി ഹാസ്യപ്രകടനങ്ങളോടെ പ്രവേശിക്കുന്ന തെങ്കിൽ പോർവിളിയും വെട്ടും കുത്തും താളചിട്ടയോടുകൂടിയ ചവിട്ടും മറ്റുംകൊണ്ട് ഘനഗംഭീരമായ രംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ പോലും ഹാസ്യം വിതറിക്കൊണ്ടാണ് കട്ടിയക്കാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നത്. കുരുത്തോല, മാവിലത്തുപ്പ് എന്നിവ കൊണ്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങൾ ശരീരത്തിലും കരങ്ങ ളിലുമായാണ് ക്കളി പ്രവേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ വെൺചാമരത്താടിയും മീശയും ധരിച്ച്, രണ്ടു നിര കവടിപ്പല്ലുകൾ പുറമെ ചെവിക്കുറ്റിവരെ നിര ത്തിവച്ചുകെട്ടി, തലയിൽ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലുമുള്ള വലിയ കുർമ്പൻ തൊപ്പിയും ധരിച്ചാണ് കട്ടിയക്കാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നത്. മുമ്പോട്ടു കുനിയാൻ കഴിയാത്ത വലിയ വയറുമായാണ് ക്കളിയും കട്ടിയ്യക്കാരനും രംഗത്തവതരിക്കുന്നത്. വടക്കേ മലബാറിലെ കാവുകളിലും ക്ഷേത്രങ്ങ ളിലും പ്രചാരത്തിലുള്ള അനുഷ്ഠാന കലയായ പൂരക്കളിയുടെ ചുവടുകളു മായി ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ ചുവടുകൾക്ക് സാമ്യം കാണാം. പൂരക്കളി പാട്ടുപാടി ചുവടുവച്ചാണ് കളിക്കുക. ചടുലമായ ചുവടുകളാണ് പൂരക്ക ളിയുടേത്. പൂരമാല, ഗണപതിപ്പാട്ട്, ഗണപതി, സരസ്വതി, ശ്രീകൃഷ്ണ സ്തുതികൾ എന്നിവയും പാടും. രാമായണ-ഭാരത കഥകൾ പാടിക്കൊ ണ്ടുള്ള കളികളും അങ്കം, പട, ചായൽ, പാമ്പാട്ടം, ശൈഖിക്കുത്ത്, ശക്തിക്കുത്ത്, യോഗി, ആണ്ട്, പള്ള് എന്നിങ്ങനെ വിവിധയിനം കളികൾ പൂരക്കളിയിലുണ്ട്. ഉത്സവകാലത്ത് ഭഗവതിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന വിനോദകലാരൂപമായ ഐവർകളിയും ചുവടുകൾക്കു പ്രാ ധാന്യമുള്ള നാടൻ കലാരൂപമാണ്. കോൽമണി കിലുക്കിക്കൊണ്ടും ചുവടുകൾ വെച്ചുകൊണ്ടും പാട്ടുപാടി കളിക്കുകയാണ് ഐവർ കളിയുടെ സ്വഭാവം. ചവിട്ടുനാടകത്തെപ്പോലെ ഐവർ കളിയും രാത്രിയിലാണ് നടക്കുന്നത്.

ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് പടവെട്ട്. ആദ്യകാല ത്ത് നടന്മാർ കച്ചകെട്ടും അഭ്യാസങ്ങളും വിവിധായുധങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള അടവുകളും തടവുകളും യഥാവിധി അഭ്യസിക്കണമായിരുന്നു. ചവിട്ടുനാ ടകത്തിലെ മുഖ്യരസംതന്നെ വീരമാണെന്നുപറയാം. ഇത്തരത്തിൽ വീര രസപ്രധാനമായ നാടൻകലാരൂപമാണ് തെയ്യം. വാളും പരിചയുമാണ് തെയ്യത്തിലെ പ്രധാന ആയുധങ്ങൾ. വില്ലും ശരവും വാളും വട്ട പരിചയും ചേടകവും കടുത്തിലയും താരിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന തെയ്യങ്ങളുണ്ട്. വീരൻ തെയ്യങ്ങൾക്കു ദണ്ഡാണ് ആയുധമെങ്കിൽ ഭഗവതി തെയ്യങ്ങളുടെ പ്രധാന ആയുധം വാളും പരിചയുമാണ്. പൊട്ടൻ തെയ്യത്തിനു കൊങ്കണ ക്കത്തിയും കുറത്തിത്തെയ്യത്തിനു മുറവുമാണ് ആയുധങ്ങൾ. നെല്ലുകുത്തി പ്പോതി അഥവാ മോന്തിക്കോലത്തിന്റെ ആയുധം ഉലക്കയാണ്.

ഇത്തരത്തിൽ ആയുധാഭ്യാസത്തിൽ ചവിട്ടു നാടകം സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്ന കേരളീയനാടൻ വിനോദമാണ് അർബാനമുട്ടുകളി അഥവാ പരിചമുട്ടുകളി. ഇടതുകൈയിൽ പരിചയും വലതു കൈയിൽ അരമീറ്ററോളം നീളം വരുന്ന കമ്പുമായി പത്തുപന്ത്രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ വട്ടത്തിൽ നിന്നു താളത്തിനു കാലുവെയ്ക്കുകയും പരിചയിളക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാലെടുത്തു വെയ്ക്കുന്നതിനു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. മുൻകാലങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങളിലും മറ്റും ചില സവിശേഷദിവസങ്ങളിൽ നടത്തിവരാറുള്ള ഈ കളി പല രീതിയിലും ചവിട്ടുനാടകവുമായി സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്ന നാടോടി വിനോദമാണ്. ക്രൈസ്തവ മിഷണറിമാർ കേരളത്തിൽ വന്ന കാലത്തെ ചില സംഭവങ്ങളും ചില പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും അർബാന മുട്ടുകളിയുടെ പാട്ടുകളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

തുള്ളലിലെ പല മുദ്രകളുമായും ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ മുദ്രകൾക്കുള്ള സാമ്യം അത്ഭുതാവഹമാണ്. പാടിത്തുള്ളിയുള്ള കഥപറച്ചിലാണ് തുള്ളൽ. ചവിട്ടു നാടകത്തിലും ഇതുതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. കൈനീട്ടിപ്പിടിച്ചുള്ള ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ ചലനങ്ങൾക്ക് തുള്ളലിൽ പിൻപാട്ടുകാരൻ പാടുമ്പോൾ തുള്ളൽക്കാരൻ അനുവർത്തിക്കുന്ന ചലനങ്ങളുമായുള്ള സാമ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. താൽക്കാലിക അരങ്ങുകളാണ് നാടൻ കലകളുടേത്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട തുള്ളൽക്കല ക്ഷേത്രകലാഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നെങ്കിലും അരങ്ങുസങ്കല്പത്തിലോ കലാവതരണത്തിലോ ശാസ്ത്രീയമായ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും പാലിക്കുന്നില്ല. അരങ്ങിന്റെ അവ്യവസ്ഥ നാട്ടരങ്ങുമായി തുള്ളലിനെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ചവിട്ടുനാടകവും താൽക്കാലികമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നാടകത്തട്ടിലാണ് അരങ്ങേറിയിരുന്നത്. വീതികുറവായ നീളമേറിയ തട്ടിൽ, ചവിട്ടിയാൽ ചെണ്ടപ്പുറത്തെന്നപോലെ ശബ്ദം കേൾക്കത്തക്ക വണ്ണമാണ് പലകകൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആധുനികകാലത്ത് സാധാരണ വലിപ്പമുള്ള നാടകസ്റ്റേജുകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഈ കലാരൂപം ആശാരിക്കോലിൽ 16 കോൽ വീതിയും അൻപതോ അറുപതോ കോൽ നീളവുമുള്ള തട്ടുകളിലായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. കാറൽമാൻ ചരിത്രത്തിൽ തുർക്കചക്രവർത്തിയടക്കം 25 സാമന്തരാജാക്കന്മാരും പരിവാരങ്ങളും ഒന്നിച്ചുവരുന്ന ഒരു രംഗമുണ്ട്. നെപ്പോളിയൻ ചരിത്രം, ജനോവ ചരിത്രം തുടങ്ങിയവയിൽ 30-ഉം 40-ഉം നടന്മാരാണ് ഒരേ സമയത്ത് രംഗത്തുവരുന്നത്. സ്വാഭാവികമായും വലിയ നാടകത്തട്ട് ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ

ഇന്ന് സ്റ്റേജിന്റെ സൗകര്യം പരിഗണിച്ച് കഥാപാത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം ഒരു രംഗത്തിൽ ഏഴോ എട്ടോ ആയി ചുരുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

രൂപവിശകലനം

ചെന്തമിഴ് ഭാഷയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചവിട്ടുനാടകങ്ങൾ അച്ചടിക്കപ്പെടാത്തവയും തലമുറകളായി പ്രചരിച്ചുവരുന്നവയുമാണ്. ആദ്യ കൃതിയായ 'കാറൽമാൻ ചരിതം' (16-ാം നൂറ്റാണ്ട്) മുതൽ 'ജനോവ നാടകം', 'ബ്രിജീനാ നാടകം' എന്നിവയെല്ലാം വട്ടെഴുത്ത് ലിപികളിൽ താളിയോലകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. സംഗീതാത്മകമായ തമിഴ് വിരുത്തങ്ങളിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഇവയിൽ എതുക എന്ന ദ്വീതീയാക്ഷരപ്രാസം, മോന എന്ന അന്താദിപ്രാസം എന്നിവ കൂടാതെ അന്ത്യാനപ്രാസം (ഇയൈപു) വിരുദ്ധപ്രതീതിയുളവാക്കുന്ന പദാവലികൾ (മൂരൺ) പ്ലുതോച്ചാരണശൈലി (അളപടൈ), സമാനശബ്ദാവലി (അടുക്കുമൊഴി) എന്നിവയും ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയിലെ സംഗീതാത്മകത എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. താണ്ഡവപ്രധാനമായ ചവിട്ടുനാടകത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ ധീരോദാത്താദിഗുണമുള്ളവരായതിനാൽ തന്നെ അതിനനുയോജ്യമായ ചെണ്ട, മദ്ദളം, ഇലത്താളം എന്നിവയും സ്ത്രീവേഷക്കാരുടെ ലാസ്യപ്രധാനമായ പതിഞ്ഞാട്ടങ്ങൾക്കു മൃദംഗം, തബല, ഫിഡിൽ, ഫ്ലൂട്ട്, ബുൾബുൾ മുതലായ മൃദുവാദ്യങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ചുവടിനു പ്രാധാന്യമുള്ള ചവിട്ടുനാടകത്തിൽ രണ്ടിനം ചുവടുകളാണ് പ്രധാനമായും ഉള്ളത്. ഒരിനം, 12 അടിസ്ഥാന ചുവടുകൾ, അവയ്ക്കു 12 ഇരട്ടിപ്പുകൾ, 12 കലാശം, 12 ഇടക്കലാശം, 12 അടന്ത, 12 കവിത്തം എന്നിങ്ങനെയാണ്. തുർക്കുകൾ ആദിയായ നാടകത്തിൽ വരുന്ന പ്രതിയോഗ ഗ്രൂപ്പിന് വിഭിന്നവേഷങ്ങളോടൊപ്പം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ എട്ട് അടിസ്ഥാന ചുവടുകളുണ്ട്. അവയ്ക്കും പ്രത്യേകമായ ഇരട്ടിപ്പുകൾ, കലാശങ്ങൾ, കവിത്തങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാമുണ്ട് (2010, 138)

ലത്തീൻ സമുദായക്കാർക്കിടയിൽ ഉത്ഭവംകൊണ്ട ക്രൈസ്തവ വ്യാപനത്തിന്റെ ചരിത്രഗാഥകൾ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട ചവിട്ടുനാടകം എന്ന കലാരൂപം ഉരുവംകൊണ്ട ഭൗതികസാഹചര്യം കേരളീയതയുടേതാണെന്നിരിക്കെ അതിന്റെ ദേശീവഴക്കങ്ങളിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാനാവില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രൂപവിശകലനത്തിലൂടെ നാം കണ്ടെത്തിയ മുദ്രകൾ അതിനെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ജോസഫ് വലിയവീട്ടിൽ, വി.പി. ഫാ: ചവിട്ടുനാടകം: സാഹിത്യവും സംഗീതവും, കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ, 2011.
2. ചവിട്ടുനാടകം ആട്ടപ്രകാരം, പ്രണത ബുക്സ് കൊച്ചി, 2010.
3. സെബീനാ റാഫി. ചവിട്ടുനാടകം, പ്രണത ബുക്സ് കൊച്ചി 3-ാം പതിപ്പ്, 2010.
4. വിദ്യാസാഗർ കെ. ഡോ: ജന: എഡി. നമ്മുടെ നാട്ടറിവുകളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും കടങ്കഥകളും, വാല്യം. 3, ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം
5. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, എം.വി. ഡോ. ജന: എഡി: ഫോക്‌ലോർ പ്രബന്ധങ്ങൾ, കേരള ഫോക്‌ലോർ അക്കാദമി, കണ്ണൂർ
6. വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി, എം.വി. ഫോക്‌ലോർ നിഘണ്ടു, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 1989

പ്രഹേഷ്.ടി.വി.
തായവള്ളിയിൽ
അരിപ്പാലം.പി.ഒ.
ഇരിങ്ങാലക്കുട